

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 130

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 13/11/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người! Phần trước của Cảm Ứng Thiên có nói “*xạ phi trực tẩu*” (bắn chim săn thú).

Bốn câu này là nói về điều ác của sát sanh. Thế gian có rất nhiều tôn giáo, những tôn giáo này đều có lịch sử hình thành từ xa xưa, nhưng dường như không có tôn giáo nào không khuyên người giới sát. “Sát, đạo, dâm, vọng” không những là giới điều căn bản của nhà Phật, mà có thể nói là giới điều căn bản của hết thảy tôn giáo trên thế giới, đều đem không sát sanh đặt ở vị trí đầu tiên. Chúng ta nhất định phải tôn trọng cổ thánh tiên hiền thế xuất thế gian, tôn trọng đức hạnh của các ngài, tôn trọng học vấn của các ngài, tôn trọng công phu tu học của các ngài, đó là những điều mà chúng ta không sánh kịp.

Trong tôn giáo cấp cao, không có ai không tu thiên định. Chúng ta biết được trong định có cảnh giới, cũng giống như người nằm mộng thông thường, trong mộng có cảnh giới, cảnh giới trong mộng là hạt giống tập khí trong a-lại-da thức khởi hiện hành, đây là hư huyền không thật. Thế nhưng cảnh giới trong định và cảnh giới trong mộng hoàn toàn khác nhau, trong định là có thể thấy được quá khứ, thấy được tương lai, thấy được thế giới này của chúng ta, cũng thấy được thế giới phương khác. Nhà Phật nói về lục đạo luân hồi, thực ra lục đạo luân hồi là kiến giải chung của hầu hết các tôn giáo thời Ấn Độ xưa. Họ làm thế nào phát hiện ra? Là ở trong thiên định mà thấy được, không phải là một người thấy được mà rất nhiều người thấy được. Chúng ta có thể thấy được hay không? Đáp án là khẳng định, chỉ cần bạn tu định, tu tâm thanh tịnh, không cần thời gian rất dài, nửa năm đến một năm thì bạn có thể nhìn thấy cõi ngạ quỷ.

Trước đây, khi tôi xuất gia có một đồng học là pháp sư Minh Diễm, ông là bạn rất thân với tôi, những năm đó ông học Mật với lão cư sĩ Khúc Lương Quang. Đại khái sau thời gian một năm, ông ấy nói với tôi, lúc ông đang ngồi thiền, lúc dụng công nhìn thấy cõi quỷ, tình hình đời sống trong cõi quỷ cũng giống như cõi người vậy. Ông nói tầm 5-6 giờ chiều thì trên đường có quỷ đi lại, lúc ấy là sáng sớm của cõi quỷ, số lượng không nhiều, đến sau 10 giờ đêm thì rất nhiều,

rất náo nhiệt, người và quỉ ở xen kẽ, người không nhìn thấy quỉ, quỉ không nhìn thấy người, ông nhờ công phu tu trì này mà nhìn thấy. Lúc mới gặp cũng cảm thấy sợ hãi, sau này thì quen rồi, cũng thấy bình thường, đôi bên không làm phiền nhau nhưng cùng sống chung một chỗ. Khi đó ông sống ở một nơi, nơi đó có xây một tòa tháp, tháp vẫn chưa xây xong, chỉ mới được hai tầng, có lẽ là do thiếu kinh phí nên đã dừng lại, ông sống trong tháp đó, tôi gọi nó là nửa tháp, tháp đó có mấy con quỉ sống ở bên trong, họ cũng an ổn không có việc gì, đôi bên đều dụng công. Thế nên qua lại với quỉ cũng không khó, dễ hơn so với những cõi khác nhiều. Chỉ cần có một chút công phu định lực thì có thể đột phá cảnh giới này, đó không phải là nằm mộng, nằm mộng không thể nào hằng ngày mơ thấy một sự việc, công phu định lực của ông là nhìn thấy quỉ, ngày nào cũng thấy, đây là thật, không phải giả.

Chúng ta biết được các lãnh đạo của mỗi một tôn giáo, những giáo chủ, đại đức đó đều có công phu định lực ở mức độ tương đối, thế nên họ đối với tình trạng của lục đạo lý giải được rất rõ ràng, cho đến tận trời Phi Tướng Phi Tướng Xứ. Thế nhưng những người này chỉ biết lẽ tất nhiên mà không biết vì sao lại như vậy. Thế Tôn xuất hiện giảng kinh thuyết pháp cho chúng ta, đã nói ra đạo lý vì sao lại như vậy, tại sao lại có lục đạo? Lục đạo từ đâu mà có? Không những có lục đạo mà còn có thập pháp giới, tứ thánh pháp giới trong thập pháp giới, các tôn giáo khác ít nói tới, đây là phải có công phu định lực cao hơn, công phu định lực của thế gian không đạt tới. Công phu định lực của thế gian ở trong Phật pháp gọi là tứ thiên bát định, nếu muốn đột phá lục đạo, hiểu được tình hình bên ngoài lục đạo, trong kinh Lăng-nghiêm nói công phu định lực của bạn còn phải nâng cao hơn nữa, định tầng thứ chín thì mới vượt qua lục đạo, mới có thể thấy được tứ thánh pháp giới. Năng lực này Phật nói rất hay, là bản năng của hết thảy chúng sanh, không phải là đặc quyền của riêng ngài, chỉ có ngài mới thấy được, còn người khác không thấy được, không phải như vậy. Phật nói mỗi một người đều có thể thấy được, hiện nay bạn không thấy được là do năng lực của bạn đã bị chướng ngại, chướng ngại này chính là phiền não, tập khí, thị phi nhân ngã, tham sân si mạn. Bạn có những tập khí này thì bản năng của bạn đã bị chướng ngại, đạo lý là ở chỗ này.

Nếu như chúng ta buông xuống phiền não tập khí, xả bỏ hết thì năng lực của chúng ta sẽ khôi phục, sẽ hiểu rõ tình hình của lục đạo, biết được quan hệ nhân quả trong lục đạo, những giáo huấn mà cổ thánh tiên hiền dạy cho chúng ta, chúng ta liền hiểu được, câu nào cũng là lời chân thật. Sát sanh là phải đền mạng,

đời đời kiếp kiếp, oan oan tương báo không bao giờ dứt. Phật nói cho chúng ta biết, hết thảy chúng sanh đều có nghiệp duyên với nhau, duyên rất phức tạp chứ không hề đơn thuần. Phật đem nhân duyên phức tạp quy nạp thành bốn loại lớn: thân nhân duyên, sở duyên duyên, vô gián duyên và tăng thượng duyên, mỗi điều trong đó đều là vô lượng vô biên. Trong kinh điển, Phật nói rất rõ ràng, nói rất thấu triệt, quan hệ giữa người với người, quan hệ giữa người và hết thảy vật đều không rời khỏi bốn duyên này, có duyên thì sẽ gặp nhau, thế nhưng duyên có thiện duyên, có ác duyên, oan oan tương báo. Người giác ngộ thì phải làm sao đem ác duyên chuyển thành thiện duyên, đem thiện duyên chuyển thành pháp duyên, việc này phải có trí tuệ, không có trí tuệ thì không làm được. Oán kết phải hóa giải, thánh hiền của hết thảy tôn giáo đều khuyên người “oan gia nên giải, không nên kết”. Cha con, anh em đều là duyên phận, khi gặp được duyên phận thì lúc này cả nhà tụ hội với nhau, cho dù đời này không gặp được thì còn có đời sau, hoặc là đời sau nữa, “lúc nhân duyên hội tụ, quả báo vẫn tự thọ”.

Hiện nay chúng ta nhìn xã hội này xem, thường xuyên nghe thấy con cái bất hiếu, anh em bất hòa, đây là duyên gì? Đương nhiên là duyên bất thiện, làm thế nào chuyển duyên bất thiện thành thiện? Nhờ giáo dục, giáo hóa. Chúng ta đã nghe lời dạy của thánh hiền, trong tâm đã rõ ràng, đã giác ngộ, cho dù trước đây có ác duyên thì cũng nghĩ thôi vậy, buông xuống suy nghĩ báo thù, tiêu trừ ý nghĩ oán hận. Như vậy mới có thể sanh khởi tâm thương xót, tâm từ bi để đối đãi với hết thảy chúng sanh, đối đãi với hết thảy oan gia trái chủ, vậy chúng ta mới có thể siêu thoát, mới có thể không ngừng nâng cao tâm tánh của chính mình, đó là tự cầu đa phước.

Hôm nay, tôi ở đây nhìn thấy tờ fax của cư sĩ Đồng Tiểu Anh ở Sơn Đầu - Trung Quốc, nhà ông hiện tại gặp phải khó khăn, làm sao để giải quyết khó khăn? Phương pháp giải quyết khó khăn có hiệu quả chân thật là cầu Phật Bồ-tát. Khi tôi mới bắt đầu học Phật, đại sư Chương Gia dạy tôi là “trong cửa nhà Phật, có cầu tất ứng”, chúng ta phải dùng chân tâm cầu, phải phát nguyện mà cầu, tự nhiên sẽ có cảm ứng. Cái gì là chân tâm? Cái gì là vọng tâm? Phải phân biệt được, tâm vì lợi ích hết thảy chúng sanh là chân tâm, tâm vì tự tư tự lợi là vọng tâm. Chúng ta học Phật nhiều năm như vậy, mặc dù đã làm rõ ràng, làm tường tận việc này, tứ hoằng thệ nguyện mọi người đọc rất thuộc, “chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”, chúng ta có chân thật suy nghĩ ý nghĩa của câu nói này không? “Chúng sanh vô biên” thì nhất định không phân biệt chủng tộc, không phân biệt tôn giáo tín ngưỡng, không giới hạn dân tộc, giới hạn quốc gia, nhất loạt bình đẳng, hết thảy

chúng sanh trong tận hư không khắp pháp giới thấy đều bao gồm ở trong đây. “Độ” nghĩa là gì? Độ nghĩa là vì chúng sanh phục vụ. Cho nên thật sự hiểu rõ rồi, chúng ta sống trong thế gian này phải giống như chư Phật Bồ-tát, phải giống như đại thánh đại hiền xưa nay trong và ngoài nước, sống ở thế gian này là vì cái gì? Vì xã hội an định, vì thế giới hòa bình, vì hạnh phúc chúng sanh.

Mong cầu này phải thực tiễn, chúng ta phải thật làm, vì nhân dân phục vụ, vì xã hội phục vụ, vì chúng sanh phục vụ, vì thế giới phục vụ; không có tâm riêng tư, không có mong cầu, không có bất kỳ điều kiện gì, đây là thánh nhân, đây là hiền nhân, đây là những gì mà hết thấy tôn giáo đều công nhận. Chúng ta dùng tâm nguyện như vậy mà cầu Phật Bồ-tát, cầu hết thấy thần minh thì đều sẽ được giúp đỡ. Tuyệt đối không phải nói rằng mình phải tin tôn giáo này thì thần mới giúp đỡ mình, mới bảo hộ mình; không tin tôn giáo này thì thần không bảo hộ mình. Đó là quan niệm của con người, đó là quan niệm sai lầm, chúng ta thấy trong kinh điển của rất nhiều tôn giáo đều không có cách nói này. Người chân thật có thể xả mình vì người, người này có phước, không có nói là nhất định phải tin vào tôn giáo thì mới được. Trong điển tịch có rất nhiều lời dạy đặc sắc, đương nhiên ngay cả Phật pháp cũng không thể tránh khỏi, thời gian truyền lại đã lâu năm nên khó tránh khỏi việc người đời sau thêm ý của mình vào, đây là chuyện khó tránh khỏi, chúng ta phải có trí tuệ, phải nhìn ra được. Từ chỗ nào nhìn ra được? Từ đại công vô tư, vậy đây là lời dạy của thánh hiền. Nếu như trong đây mang một chút tâm riêng tư thì có thể là do người đời sau thêm vào, đó không phải là lời của Phật Bồ-tát, không phải là giáo huấn của thần minh, chúng ta có thể từ phương pháp này mà tỉ mỉ quan sát. Cho nên chúng ta gặp phải khó khăn, cầu Phật, cầu thần minh bảo hộ, phương pháp cầu là chúng ta phải có cùng tâm thiện, cùng nguyện thiện, cùng hạnh thiện với chư Phật Bồ-tát, với thiên địa quỷ thần, tâm thiện, niệm thiện, hạnh thiện của con người sẽ được chư Phật Bồ-tát gia trì, thiên long thiện thần bảo hộ. Hết thấy vì chúng sanh, không vì bản thân.

Trong gia đình nuôi dạy con cái, nếu như nói “nuôi con phòng lúc về già”, người Trung Quốc thường nói câu này, đây là tâm riêng tư, như vậy sẽ không được Phật Bồ-tát bảo hộ. Bạn nuôi dạy con cái là vì xã hội, phải dạy bảo chúng thật tốt, tương lai chúng trưởng thành sẽ vì xã hội phục vụ, vì chúng sanh tạo phước, nếu bạn có tâm nguyện như vậy, bạn có thể làm được, làm được rất có trách nhiệm thì đây là đại hiền. Đại sư Ấn Quang nói rất nhiều trong Văn Sao, chuyện an nguy của thế giới, Ấn tổ nói người nữ nắm hơn phân nửa, nhưng mà người chân thật hiểu được lời này không nhiều. Tổ sư nói rất hay, nhà có vợ hiền

thì mới có người hiền thiện xuất hiện; nhà có mẹ hiền thì mới có con cháu hiếu thuận xuất hiện, bậc trượng phu hiền năng, con hiếu cháu hiền thì nhất định là tạo phước cho xã hội, cho chúng sanh. Những bậc đại thánh đại hiền, chư Phật Bồ-tát từ đâu mà có? Từ mẹ dạy mà ra, cho nên vợ hiền, mẹ hiền là bảo vật của xã hội, bảo vật của quốc gia, bảo vật của chúng sanh. Lời nói này chúng ta ở trong nhà Phật nghe thấy, trong nhà Nho nghe thấy, trong các tôn giáo khác cũng có cách nói này, đây là câu mà người Trung Quốc chúng ta thường nói: “chỗ thấy của anh hùng, đại thể là giống nhau”. Có rất nhiều lãnh tụ tôn giáo chưa từng gặp mặt nhau, cũng chưa từng họp với nhau, xã hội trước đây giao thông không thuận tiện, điển tịch của các tôn giáo khác chúng ta cũng không dễ gì xem thấy. Hiện nay khoa học phát triển, thông tin phát triển, chúng ta có duyên tiếp xúc với rất nhiều tôn giáo, vừa nhìn thì thấy mọi người đều có kiến giải giống nhau, cách nghĩ giống nhau, cách nhìn giống nhau, cách làm giống nhau. Chúng ta lúc này mới khẳng định lời dạy bảo của đại thánh đại hiền xưa nay trong và ngoài nước đều là chân thật, chúng ta phải cầu pháp, phải tìm tòi, phải hiểu rõ, phải tin sâu không nghi, y giáo phụng hành, tự cầu đa phước. Vậy mới có thể lợi ích xã hội, lợi ích chúng sanh, mới đạt được mục tiêu mang lại hạnh phúc cho xã hội, cho thế giới, cho chúng sanh. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng tới đây.